

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De periculo & commodo rei uenditae. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

2 **V**enderet alicui et
desit. Adde Bart. in
L. rescripto. in. §. scien
dum. ff. de mu. & ho.
Bal. in. l. si. C. sine et.
vel reli. Inn. & doct.
in. c. nō minus. de im
mu. ec. ant. de but. &
lo. de imo. in. c. si. de
vi. & hone. cle.
b **D**ominā provin
ciarū. Adde gl. i. aut.
vt omnes obe. iud. §.
si igit. Et italia quā
tum daret. adde Bar.
in. l. i. ff. de off. prae.
ve. Et quantū proten
datur. vide no. in. l.
notionem. ff. de ver.
fi. Et adde q. Italia
fuit separata a regno
Alamanie per papā
Io. xxij. vt in. sua ex
trauagati ne percat.
Et ibi dicit qd. esset
regnū de per le. Cur.

authorē: etiam si res possessa nō sit descri
pta in æstimo possessoris, sed authoris sui.
h. d. illa. l. cum. l. fin. Et hoc vltimū est valde
notandum: quia quotidie contingit q. quis
vedit possessionē suam, & nō facit eleuari
de æstimo suo nec poni in æstimo emptoris:
si postea inducat aliqua collecta per solidū
& librā, & illa reperitur allibrata veditoris,
an officialis publicus poterit nihilominus
cōpellere emptorē ad soluendū. si forte ven
ditorē habere nō potest: q. est absens. & est
casus notabilis q. sic in illa. l. si. secū dū Bar.
Potest etiā repellere venditorē si vult, post
quam est in æstimo suo: & hoc per aut. que
hic sequitur. sed & periculū. quia nō debet
eleuari de suo æstimo: nisi ipse pmittat pro
tempore futuro si forte nō esset idoneus ad
soluendū. per istam auth. quæ est notabilis.
per quā ¶ dicit Bar. in. l. incola. ff. ad muni.
quod res vendita non debet eleuari de æsti
mo venditoris, & transferri ad æstimū em
ptoris, nisi cognoscatur per publicos officiales q. emptor est ido
neus ad solutiones fiscales faciendas. ¶ Secundo si aliquis vende
ret alicui eccle. vel ecclesiasticæ personæ, cum ille non possint
cōpelli pro tempore futuro ad soluendū impositiones cōmunis,
quæ non fuerant impostæ ante venditionem. vt not. in Spe. de
cle. coniug. §. j. verū ad huiusmodi. vbi omnino vide per lo. and.
post Archi. in nouella in. c. j. de immu. ecc. lib. vj. quod etiam te
nuit Bar. in quodam suo consilio. quod incipit punctus talis est.
nunquā remouebitur de æstimo venditoris: nisi ecclesia, vel ecc
lesiastica persona se obliget ad soluendum: & per secularem iu
dicem non poterit cōpelli persona ecclesiastica: sed poterit poni
manus ad ipsam rem. ar. no. in. c. postulasti. de foro competent.
per Inno. & Bal. hic. & l. placet. §. de sacrosan. eccle. Tene menti
perpetuū. ¶ Posset etiā intelligi illa auth. de reliquis tempore
præterito. nam si sunt occasione tributū, non videtur quod perso
na possessoris sit obligata. sed ipsa tantū possessio: & lic. est dare
hypothecam sine personali obligatione: vt habetur in. l. Impera
tores. ff. de publicanis. ideo venditor debet specialiter suscipere
in se onus, quando transfert possessionem in alterum non ido
neum. quia nisi susciperet, fiscus non posset ipsum cōpellere pro
tempore præterito, postquam desit possidere: cum non sit obli
gatus personaliter: nec etiam emptor: si nō est idoneus. Si autem
foret personaliter obligatus, non video ad quid foret necessariū
quod specialiter susciperet in se onus: cum etiam si nō susciperet
posset conueniri: & sic videtur satis probari hic contra illam opi.
quod sit dare hypothecam sine personali hoc casu. licet Bart. in
illa. l. Imperatores. eam non teneat per istam auth. quæ potius
contra eum facit. & per istam. l. i. in verbo, [obnoxius.] Sed po
test responderi quod non dicitur obnoxius, vt sit obligatus per
sonaliter, sed quia postquam possedit, ratione possessionis potest
cōpelli personaliter ad soluendum. ¶ & hoc in tributis quæ im
ponuntur rebus, & non personis: & sic possunt imponi rebus so
rensiū existentibus infra territorium. secus in collectis: quæ im
ponuntur personis propter res. & sic non possunt imponi foren
sibus, vel non subditis: licet habeant bona infra territorium. vt. l.
rescripto. §. si. ff. de mune. & hon. Et si imponantur subditis, obli
gantur personæ: & etiam bona hypothecantur. ¶ Rebus autem
clericorum etiam tributa non possunt imponi: postquam ad ma
nus peruenerunt: quia nondum essent de iurisdictione laicorum:
etiam si sint infra territorium eorum: licet si esset impositum tri
butum antē quam peruenerent ad manus eorum, transiret in cle
ricos & ecclesiam cum dicto onere. vt supra de episc. & cle. l. de
his. & ideo Barto. tenuit quod si communitas per legem suam
faciat omnia prædia tributaria pro collectis postea imponendis:
si peruenerant postea ad ecclesiam, vel ecclesiasticas personas,
transibunt cum illo onere. Sed Bald. dicit quod hoc non potest
fieri, & quod est oppositum in obiecto, vt collecta quæ est mu
nus mixtum, & imponitur personis propter res, per. l. municipa
lem. efficiatur merē reale. Sed potest dici saluando Barto. verum
esse quod prædia non efficiuntur tributaria propriē loquendo:
sed quod illa lex faciat quod omnia prædia ex tempore legis

condita sint obligata pro collectis postea imponendis: quæ obli
gatio incipit sumere effectum postea cum collecta imponitur.
& trahetur retro ad tempus legis condita: & per cōsequens cum
illo onere transibit in ecclesiam, & ita recolo me cum alijs locis
deputatis Florentiæ ad condendum statuta scripsisse statum.
quod omnia bona ciuium sint obligata pro imprestantijs post
ea imponendis, ad hoc vt cum illo onere transirent ad quemcum
que. potest dici quod ista authent. sed & periculum. non faciat
contra Bart. si intelligatur de tributis in futurum soluendis post
venditionem. nam ad illa venditor non est obligatus: ideo requi
ritur quod se expresse obliget, si vendidit non idoneo: quia ratio
fortē reperitur in ciuitate: sed si intelligatur de tributis præteriti
temporis, & diceremus ipsum fore obligatum personaliter. vt di
cit Bar. non expediret quod de nouo se obligarent. Illud autem
constat quod solutio pro tempore præterito pertinet ad vendi
torem. vt in. lapud Iulia. §. hares. de le. j. si emptor compelleretur
soluere pro illo tempore præterito posset repetere a veditore per
actionem ex vendito: etiam si alia conuentio inter eos non inter
uenisset: sed pro futuro tempore pertinent ad emptorem. & si ven
ditor (in cuius æstimo res remansit) compelleretur soluere pro fu
turo tempore: repeteret ab emptore actione neg. gest. vt. §. de re
scin. ven. l. ea quæ. & quod ibi dixi etiā alia conuentione non in
terueniente, sed ea interueniente, seruanda est inter eos: etiam si
per eam actum fuerit quod solutio pertinet ad vnum sine per
alterum. vt in. l. epistola. §. ij. ff. de pactis.

3 **I**taliam prouinciarum domina, quod hodie sit ancilla: & multis tribulationibus sup
posita, propter bella ciuilia. & unde hoc procedit?
3 Si officialis publicus vendat aliquam possessionem pro pensationibus non solutis, em
ptor non potest conueniri ut soluat pensationes præteritas

LEX III.

Mnes. ¶ In. l. si. super gl. j. in prin. ibi. [latetur pro
uinciales.] non q. ex hoc aliquam uilem
cōsequantur: sed de ea latitia qua dicitur solatium em
miseris socios habere penarū. & propter inuidiam, ne
Italici sint melioris conditionis quam ipsi. In glo. ibi. [sicurū
cum dico.] Not. istam gl. quæ in omnibus exemplis suis ad hoc
allegatur. quod verba generalia recipiunt restrictionem de habi
litate. quod declara tamen per Bar. & Iaco. de arc. in. l. j. & munici
tio. ff. de no. ope. nun. facit contra de iureiur. c. ad nostram. vbi
verba illa quod super omni causa seruetur ordo iudicarius. no
stringuntur ad illas causas in quibus est seruandus. ¶ In. l. si. gl. i.
[dominam prouinciarum.] Italiam. dicit Alber. quod hodie est
ancilla. & multis tribulationibus supposita, propter bella ciuilia.
& unde hoc procedat: notatur per Archi. xxvij. q. v. c. non vna.
& Ioan. and. in nouella. vj. lib. non recordor nunc vbi dicit. quia
procedit propter vitium inuidiæ, quod magis regnat in Italia
quam in aliqua parte mundi: ideo nō deficiunt sibi flagella: ista
sunt verba sua. quod autem dicit glo. procedebat tempore quo
vrbs Romana (quæ principaliter erat caput Italiæ) dominabatur
toti mundo: sed hodie scribitur de ea. serui erant tibi Roma
prius domini dominorum. seruorum serui nunc tibi sunt domi
ni, vt refert Guil. durandū in commentis suis super constitutioni
bus Gregorij decimi in prima constitutione. super verbo ser
uus seruorum. ¶ In glo. seq. ibi, [secus si a procuratore fici.] No
quod si officialis publicus vendat aliquā possessionem pro pen
sationibus non solutis, emptor non potest cōueniri vt soluat pen
sationes præteritas. circa quod vide Bar. in. l. j. quā gl. allegat.
de censibus. l. si. lib. xj.

De periculo & commodo rei uenditæ. Rubrica.

3 **P**eculium rei uenditæ quando pertineat ad emptorem, & quando ad venditorem
3 Quæ requirantur ut contra uenditorem possit agi de euictione & tunc.

LEX I.

Post perfectam. ¶ Periculum co
gens in re uendita post
perfectam venditionem sine culpa venditoris
pertinet ad emptorē. sic etiā pertinet commodum
postea superueniens. & venditor tūc tenet de euic
tione qn̄ ista tria cōcurrunt: quod res auferat emptori ex causa
quæ habuit originē ante venditionē. Et quod fuerit decurtatū
venditori quod ueniat ad defendendū causam. & quod seruati
lata fuerit cōtra emptorem præsentem: secus si contra abentem
& tunc

Vm conuenit. ¶ Peri-

culum

vini venditi ad mensurā nō per-

tinet ad emptorē antequā men-

suetur. h. d. sed si fuit venditū nō ad men-

suram, sed in specie, bene pertinet etiā ante

quā mensure. h. d. & quod dictū est de vi-

no. extenditur ad alia liquida, vel arida: in

quibus cadit mensuratio. ¶ In text. ibi: [an-

tequā tradant.] & per cōsequens ante quā

mensuretur: quia in traditione fit mensura-

tio. nā talis venditio censet esse cōditiona-

lis si sequatur mēsuratio, postquā facta fuit

ad mensurā. ¶ vt l. quod saepe. §. in his. ff. de

contrahen. emp. tñ nō est hoc idē quod in

alia cōditione: quia omne periculū tā per-

emptionis quā deteriorationis pertinet ad

venditorē: quia cōditio est intrinseca: sed

intrinseca distinguit vt dixi in l. pcedenti.

Sed pone q̄ vinū fuit traditū, nō tñ mēsu-

ratū: puta per traditionē clausum cella: vt j.

sequitur [& clauē emptoribus traditas.

& c.] & ff. de cōtrahē. emp. l. clauibus. non

censetur traditū ppter hoc solū quod vasa

fuerint signata si clauē remāserunt penes

venditorē. vt in l. j. §. si doliū. ff. eo. vñ post

traditionē & ante mēsuratiōē periculum

fit emptoris: dic q̄ sic per istū text. a cōtra-

rio sensu, & quia per traditionē fuit transla-

tum dominiū in emptorē ergo suū est peri-

culū: vt in l. pignus. §. de pign. act. & sic er-

go est verū q̄ ante mēsuratiōē periculum

est venditoris, qñ adhuc non tradiderat. sit

ergo cautus qui vedit vinū ad mēsuram, vt

quā citius pōt tradat: vel mēsuret, quia stat

ad periculū suū. In text. ibi. [& clauē em-

ptoribus traditas alleges.] maximē: nā idē

si nō tradiderat. cū regulariter etiā an tradi-

tiōē periculū ad emptorē ptineat. vt j. e. l.

cū inter hoc tñ itelligit postquā vinū degus-

tatu est p emptorē, qñ qñ veditio fit de re

gustabili, itelligit cōditionalis si degustet:

postquā ergo fit traditio, indebitē pertinet

periculū ad eū per rationē quā suprà dixi.

Sed antequā tradat si fuit degustatū periculū est venditoris.

secundū opinionē Jo. & Bal. licet Azo. tenuerit contrariū: quod

dic vt plenē nō. ff. e. l. j. & j. e. t. j. l. sicut. in gl. quā omnino vide in

fil. prād. qñ venditio cōsistebat in specie: quia de certo vino cō-

sistente in certa cella. quo casu pōt fieri dupliciter veditio: vel ad

mensurā. Et tñ vident tot veditiōes, quot sunt mensuræ: quia

tot sunt pretia. vel nō ad mēsurā: & sic est veditio, & vñ pretiū:

sed interdū fit veditio in genere generalissimo: vt si vendis mihi

decē corbes vini nō referendo te ad aliquod certū vinū: & tunc

indistinctē pertinet ad te periculū, etiā si totū vinū quod habes

in cella pereat, quia genus perire non pōt: vt in l. incendium. §. si

cer. per. Interdū fit in genere subalterno: vt decē corbes vini de

eo quod habes in cella: & tunc si totū periret idē esset ac si in spe-

cie: nec si totū non pereat, sed remaneat tantū quod sufficiat. fa-

cit. l. in naue saufelli. ff. locati. in fi. l. ibi. vel his similia, supple con-

sistentia pondere, numero, vel mensura. vt distinguatur an fiat

ad pondus vel ad numerū. vt fit idē q̄ qñ ad mensurā: an autem

in specie fiat venditio. ¶ Sed quid in rebus immobilibus: puta vñ

do tibi fundum meū quem assero esse centū cāporū ad rationē

centū librarū pro quolibet campo. quæritur si antequā menlu-

retur calitate pereat, vel deterioretur: cuius erit periculū? dic vñ

ditoris. tex. est ling. per quem Bart. ita consuluit in l. si in vendi-

tione. §. j. ff. eo. ti. Et nō in l. Iulianus. §. si titius. ff. de acti. empti. sit

ergo cautus venditor, vt cito faciat mēsurari. hoc tñ itelligit, si

calus contingat antequā tradatur. sed si post traditionem: quia

si dominiū est translatum, periculum est emptoris. vt §. dixi.

Tene mēti. ¶ Sed quid si nō fuit facta veditio ad mensurā: puta,

¶ Cū est absens, & per

pcuratorē defendat.

Adde an absentes in

causis grauibz & pō

derosis teneant mē-

tere procuratorē. dic

q̄ nō. gl. est in ver. si

enim. in c. querelā. &

est c. j. de pecu. Bald.

in c. j. de test. Io. de

imo. in l. recusatio. in

§. si ff. ad treb. Frā. de

are. cōfi. c. vñ inci. pre-

supponit in factio. in

ij. co. secus si nō sunt

graves & pōderosæ:

quia tñ possunt mē-

tere pcuratorē per d.

glo. in d. c. querelā. &

per Bar. in l. j. in §. si

quis in iudicio. ff. si

quis cau. & per Bar.

in l. j. ff. de diuer. &

temp. pasc.

¶ Ad mensurā. Adde

qñ dicat facta vendi-

tio ad mēsurā: & dic

vt per Bar. in l. Iulianus.

§. si titius. & ibi.

Ale. de imo. in apol.

ff. de act. emp. & ad-

de q̄ itelligit de mē-

sura q̄ viget in loco

contractus. Ange. in

aut. de coll. & alijs

ca. §. j. & Bar. l. sem-

per in stipulatiōibz.

ver. pone Norzue. ff.

de reg. iur. & vide cū-

dem pau. in l. sicut. j.

de act. emp. Cur.

¶ Sed quid si. Adde

de hac qd. & dic vt

plenē per d. Fabi. de

sanctio laui. in trac. de

emp. & ven. in vj. q.

princ. ver. circa quar-

tū. & pulchrē per d.

meū Soz. in l. demo-

stratio falsa. co. ij. ff.

de cōd. & demon. &

in pposito. vide Ale.

in cōf. vñ. p. totū. in

iij. vol. Et adde cū dē

Ale. de Imo. in cōf. l.

cxxxij. col. iij. ver.

pcterea etiā dato in

j. vol. Sura.

et non defendentem. h. d. Quæsitum fuit cum venditor re cui-
 tra emptori teneatur de euictione: & sic est periculum vendito-
 ris si res auferatur emptori post venditionem perfectam quid iu-
 ris, si res non euincatur, sed pereat, vel deficiat, an periculum ad
 venditorem pertineat: Et vt sit maior dubitatio: pone quod ista
 contingant antequam res tradatur. videtur quod sic: quia vendi-
 tor tñ est dñs. & periculū regulariter pertinet ad dominū. vt §.
 de pign. actio. l. pignus. & sic non tenebitur emptor soluere pre-
 tium si nondum soluit, & si soluit: recuperabit. contrarium hic di-
 citur: quia sicut commodum postea contingens pertinet ad em-
 ptorem: etiam si adhuc res sit penes veditorem. vt j. ti. j. l. fructus.
 ita periculum. vt in l. secundū naturā. de re. iur. & sic est casus in
 quo periculum nō pertinet ad dominum rei. quod itelligit. nisi
 culpa eius interuenisset in malē custodiendo. quia venditor te-
 netur ad custodiā antequā tradat. vt in l. quod saepe. §. si res. ff.
 de cōtrah. emp. Nec ob. q̄ periculū euictionis pertinet ad vedito-
 rem etiam cōtingens post traditionem: quia illud procedit qñ
 euincitur ex causa quæ habet originem tēpore venditionis: quia
 res vendita non erat venditoris, sed aliena. vel si erat sua erat al-
 teri obligata: sed nec sufficit hoc nisi emptor enuntiauerit ven-
 ditori: & etiam causam defenderit iuxta posse. Secus si non desi-
 nit: quia fuit absens, vel etiā præsens, & neglexit defendere. nos
 loquimur de periculo contingente post venditionem perfectā
 ex causa de præsenti, quæ nō suberat tēpore venditionis: sed de
 nouo superuenit. & hæc est intentio huius l. secus ergo si obuē-
 ret ex causa quæ sic habuisset originē. vt si seruus venditus post-
 ea moriatur ex infirmitate occulta quæ aderat tēpore venditiō-
 nis. vel propter odium venditoris. vt in l. si fundus. ff. locati. ¶ In
 text. ibi [perfectam venditionem.] tunc aut dicitur perfecta qñ
 est pura, vel purificata. Si aut conditionalis, & pendet cōditio,
 tunc si interim contingat periculum: distinguitur an cōditio de-
 ficiat: & pertinet ad venditorem: quia venditio habetur pro non
 facta. Aut extitit cōditio: & tunc aut loquimur de periculo in-
 teritus rei. & idem: quia si non reperiatur res tempore cōditiois
 existentis: non perficitur venditio: quia deficit vñ de extremis
 necessarijs. & sic habetur pro non facta. Aut loquimur de peri-
 culo deteriorationis: & tñ venditio perficit. postquā res extat: li-
 cet deteriorata: idem pertinet ad emptorē vt teneatur ad integrū
 pretium licet deterior res facta sit. vt hæc habent in l. necessarijs.
 §. quod si pendente. ff. eo. Secundū requiritur q̄ sit facta sine scri-
 ptis: vel si in scriptis: scriptura fuit cōpleta secundū tenorē. l. con-
 tractus. §. de fide instr. aliās non habere pro perfecta. vt j. e. l. cū
 inter. Tertiū q̄ non sit facta ad mensuram vel si ita facta est. fuit
 facta mensuratio, aliās secus. vt in l. pxi. & l. quod saepe. §. in his.
 ff. de contrahen. emp. Quartū quod sit facta de re degustabili: vt
 de vino. & interuenierit degustatio: aliās secus vt in l. si vina. ff.
 eo. & nō in l. proximi. & infra. ti. j. l. sicut. per gl. In text. ibi [auctor
 enim.] respondet tacite oppositioni, quæ posset fieri. quod imo
 ad venditorem pertineat. ¶ In text. ibi. [causæ agendæ adesset.]
 non ergo sufficit denuntiare veditori litē motā vt possit agi
 de euic. licet Dy. hoc dixerit in c. cum qui certus. de re. iur. lib. vj.
 sed requiritur vt veniat ad causam defendendam: vt hic. & l. qui
 absentem. ff. de procu. ideo non sufficeret q̄ venditor sciret litē
 motā: nisi etiā esset requisitus. sed si vera esset opi. Dy. sufficit
 requia denuntiatio non fieret nisi ad notitiā. & ei qui scit nō
 est amplius denuntiandū, quando denuntiatio non fit ad alium
 finem. vt l. j. §. si. ff. de act. emp. de hoc per Bar. in l. denūtiā. ff.
 de adul. In text. ibi: [& non absente emptore.] sub. sed præsente,
 & causam defendente. Idem tñ videtur si est absens: & per pro-
 curatorē defendat: aliās si non defendit, siue sit absens, siue pre-
 lens, est sibi imputandū: quia non videtur res euicta propter ma-
 lam causam, sed propter defensionem non factam: vt l. si ideo. ff.
 de euic. & l. qui repudiantis. §. si. ff. de inoff. testa.

¶ Periculum vini venditi quando pertinet ad emptorem & quando ad venditorem?
 Quid in alijs rebus consistit ponderē, numero vel mensurā?
 Si vendit tibi fundum meum, quem assero esse centum camporum, ad rationem centum li-
 brarum pro quolibet campo, & antequam mēsuretur casmate pereat, vel deterio-
 retur, cuius erit periculum.
 Quod si non fuit facta uenditio ad mensuram: ut si uēdi pro mille aureis, & dixi quod
 continebat centum campos, & postea non fuerunt tot reperti, an debeat diminui
 pretium pro rata?
 Quod si fuerint reperti plures, an augeatur pretium.

Pauli de Castro Prima super Codice.

¶ An dolus. An dolus probetur per extrinsec. vide in l. dolum. C. de dolo. Pau. de ca. in l. interpositas. in j. co. C. de tran.

vendidi pro mille aureis: & dixi quod continebat centum campos, & postea non fuerunt tot reperti. Responde quod debet diminui de pretio pro rata. ff. de act. empt. l. si seruum. §. si modus. Sed quid si fuerint reperti plures, an augebitur pretium, videtur quod sic eadem ratione. tex. videtur in l. qui fundum. §. qui agrum. ff. de contrah. empt. fa. cit. l. si venditor. in prin. de actio. empt. & l. pe. §. si. Quidam vero dixerunt quod non teneor tibi tradere nisi centum campos: & illud quod plus reperitur possum retinere, si nolo tradere per illud §. si. de hoc vide in additio. Spec. de emptio. & vendi. §. sciendum. in si. ubi distinguit qualiter verba venditionis fuerint concepta: an inceperint a mensura. vt vendo tibi centum campos terras in tali loco, & non teneor illud dare quod est plus. an inceperint a re: vt vendo tibi fundum centum camporum, qui est in tali loco. & sic totum venit: quia illa verba centum camporum ponuntur causa demonstrationis: quare licet non reperiantur vera non habent vitare. videtur tamen quod pretium debet augeri per illum textum nota. in l. qui fundum. §. qui agrum, sicut deberet diminui si non reperiretur integra mensura. vt in d. l. si seruum. §. si modus.

¶ Periculum contingens post venditionem perfectam, quando pertineat ad venditorem, non ex causa de preterito.

¶ Dolus venditoris, an noceat emptori: ut non possit usucapere, vel prescribere?

LEX

III.

Dolum. Dicit hic. Bald. secundum Nico. de ma. quod ista lex, per ea quae hic glossantur non potest intelligi. tu dic, quod valde bene potest intelligi. & limita totum titulum. ¶ Et est singularis limitatio: vt tunc periculum contingens post venditionem perfectam, non ex causa de preterito, pertineat ad emptorem: quando venditor non fuit in dolo, quia ignorabat ipsum periculum euenturum: sed si fuit in dolo, & sciebat ipsum euenire debere: quia sciebat qualitatem vini sui: quia non consuevit durare: & non admonuit emptorem: pertinet ad venditorem: non ad emptorem. quod videtur verum: etiam si contingat post traditionem: propter naturam contractus bonae fidei, quia non debebat subterfugere quod sciebat. vt in l. j. §. j. ff. de act. empt. & l. quæro. & hoc vult ista. l. secundum primum exemplum gloss. Item si in facto ipsius venditoris accederet: vt in secundo exemplo, & hoc siue affirmauit duraturum, quo casu non est dubium. vt. l. Julia. post princip. ff. de actio. empti. nam tunc etiam si ignorabat vitium, tenetur: quia non debuit esse facilis ad firmandum quod ignorabat, siue non affirmauit sed ignorabat. sed quid si dixi nolo teneri? non sufficit. postquam sciebat, quia videtur mala fide hæc dixisse, & mala fide versatur. vt dicta. l. j. §. j. & l. quæro, & ita debet exemplificari vt faciat ad titu. ¶ Sed extra materiam titul. si queritur an dolus venditoris noceat emptori, vt non possit usucapere, vel prescribere. Respondetur quod aut res erat affecta vitio reali, quia furtiua, vel vi possessa, & nocet: vt in gloss. Aut non erat affecta, tamen venditor sciebat rem alienam: & erat res immobilis, in qua vendenda non committitur furtum, & olim mala fides venditoris non nocebat emptori. vt. l. prima. j. de prescriptio. long. tempor. hodie per authenti. malæ fidei. ibi positam, secus: quia facit, vt requiratur maius tempus ad prescribendum.

LEX

IIII.

¶ Vm inter. Istae tres leges dicunt, quod dicit. l. j. §. co. & declarant vt post perfectam venditionem, periculum pertineat ad emptorem etiam ante traditionem rei: si venditio est celebrata siue scriptis, & pure: & periculum non eueniat ex preterito vitio. hoc dicunt istae leges.

De actio. empt. & vendi.

Rubrica.

¶ Vendita re si non fuit habita fides de pretio, & emptor non soluat non transfertur dominium: & competit venditori rei vendi.

Conditio ob causam non durat in contractibus nominatis.

¶ Emptor si non posset soluere pretium: nec haberet aliam rem, quod posset venditor facere se mitti in possessionem, & tenentam rei venditæ pro debito pretij: non quod eam repetat per rei vend. vel condi. ob causam si translatum est dominium. & n. i. Si sunt alij creditores qui uolunt concurrere in illa re, an venditor praefertur.

LEX

I.

Duerfus eum. Contra emptorem non soluentem pretium, vel

non perfecte implentem contrarium datur venditori actio personalis ex vendito, non autem datur rei vendicatio ad rem venditam & traditam. hoc dicit: quia si translatum fuerat dominium, si fides fuerat habita de pretio: alias, bene competeret rei vendicatio. vt in gloss. de rerum diu. §. venditæ. sed nec competit conditio ob causam: quasi causa non secuta, quia non datur in contractibus nominatis: cum cõpetat ad rescindendum contractum & contractus nominati non rescinduntur propter defectum cause sed agitur vt causa impleatur. vt. §. de rei vendica. l. inciuile. sed nec actio ex vendito vel emptio regulariter datur ad rescindendum contractum. vt. j. eo. l. venditi. quam iunge cum ista opi. cum emptor (si res non tradatur) repetit pretium solutum. vt. j. eo. l. si licet. in si. & eodem modo venditor si pretium non soluatur debet posse repetere rem. Sed emptor non repetit pretium tanquam pretij, sed agit ad interesse: si res non tradatur vt infra. eo. l. si traditio. sub quo interesse vendit pretium solutum. ¶ Et eodem modo si emptor non posset soluere pretium nec haberet aliam rem posset venditor facere se mitti in tenentam & possessionem rei venditæ pro debito pretij, non quod eam repetat per rei vendica. vel condictionem ob causam. Sed pone quod sunt alij creditores, qui volunt concurrere in illa re: an venditor praefertur? & sic non transulissent dominium, quia non fuisset habita fides de pretio, non esset dubium, quod praefertur, sed si est translatum, & sic est itum in creditu, videtur quod omnes concurrant, per tex. in l. procuratoris. §. si plures. vt. plur. n. v. §. in finem. ff. de trib. sed in contrariu: quia res vendita iure pignoris videtur posse retineri pro pretio: vt no. ff. eo. l. Jul. §. alio. ri. sed antequam tradatur cum sit venditoris non est propter pignus quod in re sua non cadit. vt. l. nec. pignus. de re. iur. cum vero traditur dominium transfertur, videtur quod pignus reconoscitur. & ideo venditor videtur praefertendus alijs creditoribus chirographarijs. Iste casus potest esse quotidianus in aliquo mercatore, qui post emptionem mercium fessit & tamen nondum soluisset pretium: vtrum venditores earum praefertantur alijs de isto articulo vide quod no. Bal. in l. si circa. si. §. commo. & quod idem Bal. & Ang. no. in l. si cum dotem. §. si. ff. solu. matri. qui videntur concurrere quod si statim post emptionem fessit, venditores praefertantur. quasi videantur tradidisse sub spe habendi pretium incontinenti: & sic dominium non sit omnino translatum. & adde quod idem Bal. no. supra depositi. l. si.

LEX

II.

Enditi. Venditori datur actio ex vendito ad pretium nondum solutum: vel in falsum debitum per errorem compensatum: & etiam ad fructuum restitutionem, quos emptor indebitè occupauit. h. d. Bal.

LEX

III.

Xarrhali. Ex solo pacto non datur rei vendicatio: sed actio personalis. h. d. secundum communem lectionem gloss. quæ legat illam legem pluribus modis: & qualibet lectione potest esse bona doct. tamen tenent tertiam in versic. [vel dic tertio] quod propter dationem arrharum dominium rei venditæ non transfertur ad emptorem sine traditione: sicut nec per solutionem pretij: quia nudis pactis dominia rerum non acquiruntur: sed traditione & usucapionibus: vt in l. traditionibus. §. de pac. Vel dic dominium rei datæ pro arrha non fuit translatum in venditorem: & sic perfecta venditione & soluto pretio bene potest per eas res vendicare. tamen ista rei vendicatio non oritur ex contractu arrharum: sed ex dominio, quod est penes emptorem: ex illo autem pacto datur actio personalis. vt in gloss. quæ allegat l. contractus. §. de fide instru. Est enim contractus per le legatus a venditione: tamen accessorius ad eam.

¶ Venditor an possit precise compelli ad traditionem rei venditæ?

LEX

IIII.

I traditio. Contra venditorem non traditam rem, datur actio personalis ex emptio ad interesse. hoc dicit. & super ista l. cadit plures questiones, quæ formantur per gloss. in l. j. in prin. ff. de co. tit.